

різних рівнях сприяє добробуту сільського населення, враховує очікування зацікавлених сторін, відповідає діючому законодавству, інтегрована в діяльність підприємств і організацій та спонукає систему ефективно використовувати наявні можливості у процесі формування людського потенціалу сільського населення, зберігаючи при цьому своє становище на конкурентному ринку.

Література

1. Соціальна відповідальність: теорія і практика розвитку: монографія / [А.М. Колот, О.А. Грішнова та ін.]; за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. А.М. Колота. - К.: КНЕУ, 2012.-501 с.

Секція 5. Інноваційні форми і механізми управління персоналом

УДК 330.341.11

Гернего Ю. О.,

канд. екон. наук, доц.,
кафедра банківських інвестицій,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

Економічне зростання та конкурентоспроможність економіки та окремих суб'єктів господарювання в умовах ринку засновані на знаннях та можливостях їх результативного застосування. Адже, саме потенціал науки та досліджень є основою для прогресивного розвитку суспільства, втілення прогресивних змін в усі сфери людської діяльності.

В контексті інноваційної економіки сьогодення актуалізуються дослідження інтелектуальної складової інноваційного процесу. Це зумовило появу значної кількості наукових праць. Зокрема, інтелектуальну природу

інноваційного процесу відмічали І. Павлов, К. Янковский, А. Чухно, Лі Цзіньбо та інші. Метою нашого дослідження є узагальнення існуючих поглядів на інтелектуальну складову інноваційного процесу, наголошення на її ролі у інноваційному процесі на макро- та мікрорівні.

Окреслюючи особливості інноваційного процесу сучасності на рівні суб'єкта господарювання, А. Чухно констатує, що вирішальну роль у суспільному способі виробництва відіграє притаманний йому фактор виробництва, який характеризує його новий виробничий ресурс (рис. 1.9).

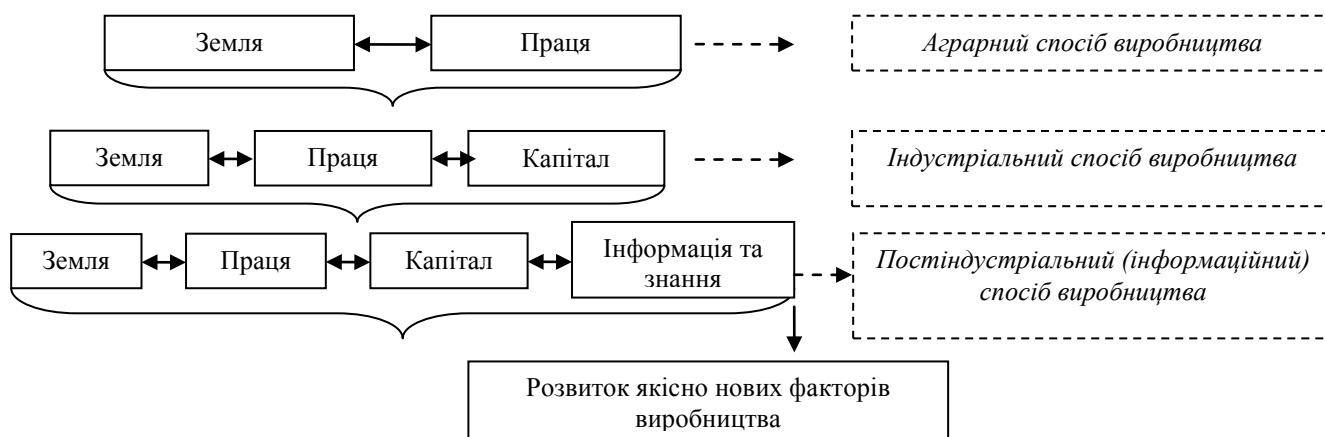

Рис. 1. – Еволюція факторів виробництва*

* Джерело: узагальнено за матеріалами [4].

Коли при народженні нового індустріального способу виробництва, поряд з його традиційними факторами (землею і працею), з'явився новий – капітал, то це визначило не лише нечуване зростання економіки, але й її назву, отже, і назву суспільства. Вони стали капіталістичними. Принципово важливою і основоположною рисою нової економіки є те, що вона народжує якісно новий фактор виробництва – інформацію та знання. Якщо раніше існували однозначні фактори виробництва – земля, праця, капітал, – то нині з'явився, так би мовити, двозначний фактор. Це відкрило широке поле для фантазії науковців. Перші характеризували інформаційну економіку і суспільство; другі вивчали знання на їх основі розробляли теорію економіки і суспільства знань; треті стверджували, що суспільство пройшло комунікаційну та інформаційну стадії чи фази розвитку, будує економіку знань. Різноманіття поглядів зумовлене відсутністю наукового обґрунтування теорії якісного фактора виробництва.

Традиційні фактори виробництва – земля і капітал – примножують головним чином фізичні сили людини, а інформація і знання реалізують і примножують розумові потенції людини, зумовлюють інтелектуалізацію виробництва і праці, породжують нові поняття – “інтелектуальна власність”, “інтелектуальний капітал”, “інтелектуальний продукт” [1, с. 15].

В контексті нашого дослідження підтримуємо погляди А. Чухно, який погоджується з точкою зору, що модернізація економіки можлива на основі використання нового (інтелектуального) фактору виробництва і пов’язаної із ним інтелектуалізації як основи інноваційного процесу.

Одночасно, К. Янковський розуміє інноваційний процес, як сукупність інтелектуальної праці по створенню нового продукту праці, передбачає включення нових характеристик в техніці, нових якісних параметрів готового продукту для споживання, а також нових технологій, спрямованих на задоволення суспільних і особистих потреб [5, с. 150].

Зідно Е. Тофлера на макрорівні, відбувається рух від економіки робочої сили до економіки сили мозку, і в суспільстві знання є головним фактором виробництва [6]. Китайський автор Лі Цзіньбо інноваційним процесом називає процес розробки, створення, освоєння і поширення новизни, що здійснюється у просторі та часі, прогресивних науково-технічних, організаційних і соціально-економічних змін, що ведуть до підвищення ефективності суспільного виробництва і вирішення соціальних проблем [2, с. 15].

За І. Павловим, інноваційний процес - це багатопланова система цілеспрямованої організації інноваційної діяльності, що включає елементи генерації нових ідей, проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень, науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт, впровадження у виробництво, розповсюдження, споживання інноваційного продукту і охоплює комплекс суспільно-виробничих і фінансово-кредитних відносин в циклі «наука-техніка-виробництво-споживання» [2, с. 130].

Таким чином, зважаючи на пріоритети сучасності та наявні теоретичні дослідження, стверджуємо, що інтелектуальна складова є неодмінним

атрибутом інноваційного процесу. Тому, конкурентоспроможність та інноваційність суб'єктів господарювання та національної економіки потребують постійного вивчення та нарощення інтелектуальної складової.

Література

1. Галюк І.Б. Теоретичні аспекти інноватизації як об'єктивного процесу розвитку економічних систем / І. Б. Галюк // Економічний вісник НГУ. – 2012. - № 3. – с. 12 – 17.
2. Лі Цзіньбо Державне регулювання інноваційних процесів в економіці перехідного періоду: Автореф. дис ... канд. екон. наук: 08.02.03 / Лі Цзіньбо; Харк. нац. ун-т ім. Каразіна. - Х., 2002. - 21 с.
3. Павлов І.В. Інноваційний потенціал регіону: діагностика та ре-закція: монографія/І.В. Павлов, Ю.Н. Корецький. - Київ: Надстир'я, 2004. - 244 с.
4. Чухно А. А. Модернизация экономики и экономическая теорія / А. А. Чухно // Экономика Украины. - 2012. - № 10. - С. 24-33.
5. Янковський К.П. Введення в Інноваційне підприємництво / К.П. Янковський. - СПб.: Питер, 2004. - 189 с.
6. Toffler A. The Third Wave / A. Toffler. – N.Y., 1980. – 150 p.

УДК 331.53

Кир'янова О.В.,

канд.екон.наук, доц.,

кафедра управління персоналом та економіки праці
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

ОСОБИСТІСНА СКЛАДОВА КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ

Із зміною стратегічних пріоритетів України, враховуючи сучасні політичні, економічні, соціальні реалії, постає ряд проблем, пов'язаних з необхідністю формування генеричних моделей компетенцій у різних видах економічної діяльності, що сприятиме більш ефективному функціонуванню вітчизняного ринку праці, його «цивілізації» та наближенню до європейських стандартів.